

ELŐFIZETÉS:
 Egész évre . 6 ft.
 Fél évre . . . 3 ft.
 Negyed évre 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét
 illető küldemények a
 szerkesztőnek, anyagiak
 a laptulajdonosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DÍJ:
 egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
 többszöri hirdetésnél olcsóbb.
 Nyiltér sora 25 kr.
 Bélyegdíj minden hirdetésnél
 30 kr.

A hirdetések Bittermann
 Nándor könyv- és könyvnyomdájában és a szerkesztőnél fogadtatnak el.
 Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

A munka embere.

Zombor, 1898. nov. 21.

Tegnap délelőtt leplezték le Baross Gábornak, a halhatatlan emlékeztető kereskedelmi miniszternek szobrát. A szobor a fővárosban, a keleti pályaudvar előtti téren állítottatott föl. Örök emléke ez annak a férfinak, a ki mindig csak a becsületes munkának élt, a ki magasztos erényeivel századokra szóló, ragyogó példa gyanánt tündöklök.

Ritka nagy embert ér az a kitüntetés, hogy halála után rövid néhány év alatt, mikor még a korszakot alkotó közéleti tevékenysége által felvert hullámgyűrűk eleven rezgésben vannak; mikor a töle kiindult lendítő erő még javában hat és működik; mikor még ki sem hült hatalmas vaskezeinek nyoma, hanem annak hatását minden nap azon frissiben érezzük, — már ércszobor hirdesse halhatatlanságát, melyet egy egész nagy nemzet szívében biztosított ez a nagy ember a maga számára.

Hisz Baross mai napig él közöttünk az ő eleven tevékenységével. Korszakot alkotó kezdeményezéseinek némelyike most megy át a gazdag gyümölcsözés stádiumába. Az általa elvetett mag egy része most kezd kalászába szökni; vetése nagy részének hasznát most aratja az ország. Forgalmi és gazdasági állapotaink fellendülése minden képzeletet felül muló arányokat öltött azokon az alapokon, a melyeket akkora bizottsággal és éles előrelátással rakott le Baross Gábor. Korai halálát valóban tragikussá tette az a körülmény, hogy alkotásainak eredményét, mely pedig legnagyobb és legszebb jutalma lett volna fáradhatatlan és termékeny tevékenységének, nagyrészt csak korai bimbójában láthatta. Nagy alkotásainak közepett, de már jórészt a nagy munka felén túl, ragadta el a halál. Rövid életpályája alatt többet tett, több kincset, több gazdagságot szerzett a hazának, mint mások századok alatt. De maga szegény maradt életében, szegényen hagyta hátra családját az a férfi, ki nagy eszével, nagy szívvel, felülmulhatatlan munkaerejével milliók boldogulását mozdította elő, milliók előtt tárta fel a vagyonosodás és a gazdagodás forrásait.

Görögország büszke volt az ő Arisztidesére, ki kincstárnok létére szegényen halt meg, közölkösten temették el. Arisztides magasztalt erénye tehát az volt, hogy a közpénzekből mit sem fordított a saját céljaira.

De hisz ez kötelesség. Lehet, hogy Arisztides korában már ez erényszámba ment. Mennyivel nagyobbak és ragyogóbbak voltak tehát a mi Baross Gáborunk hazafiai erényei, ki még illő tisztességes jutalomdíjat, parányi részt sem követelt és nem is vett magának soha azon mérhetetlen hasznokból, a melyeket az ő nagy munkásságával az országnak és a nemzetnek szerzett és maradandó alkotásai révén halála után is mindennap szerez. Baross Gábor az önzetlenség, a tiszta kéz, a megközelíthetetlen tiszta jellem örökké élő mintaképe marad. Büszkesége nemzetünknek, kinek szobra előtt lehetetlen, hogy a lelkesedés, a felémelő hazafiai öntudat és önzert erősebb hullámozása ne vegyen erőt minden jó magyar szívén.

De Baross szobra egy darab történelem is. Ez a szobor ércnyelven mondja el annak a korszaknak történetét, melyben Baross élt és óriási tevékenységével vezérlő szerepet vitt. Ez a szobor egyszersmind tanúságtétel azoknak a hazafiaknak helyes politikai törekvései mellett, kiknek csoportjához Baross tartozott.

Baross ma az egész nemzet köztisztelőtlenek tárgya, de míg élt, a szabadelvűpártban találta fel a támaszát nagy reform-terveinek keresztülvitelénél; itt találta meg a védelmet is azon kiméltetlen támadásokkal szemben, melyekből a szabadelvűpárt élén álló, első soraiban küzdő Baross Gábornak oly bőven kijutott. Ez a Baross-szobor az első, melyet a mostani szabadelvűpárt tagjainak állítanak. Ez a szobor a modern munka dícsőségére emeltetett. Hirdetni fogja a Baross Gábor által képviselt szabadelvűpárti gazdasági politika öntudatoságát, célszerűségét. Hirdeti ennek a politikának termékenységét, eredményességét.

A fuziónak, mely a mostani szabadelvűpárt létesítésére vezetett, az volt a legfőbb célja, hogy az ország számandóan elhanyagolt gazdasági és pénzügyi helyzetét ezen új rendszer behozatala által megjavítsák. Ez a cél lebegett a szabadelvűpárt minden tagjának szemei előtt és kisebb avagy nagyobb képességéhez képest ennek a célnak szolgálatában állott a párt minden tagja. Baross Gábor volt azok egyike, kiknek nagy szelleme ezt a pártcél leginkább fel tudta fogni és hatalmas erejét, energiáját, páratlan munkásságát, erős akaratát vihette e nagy cél kivívása iránti küzdelembe.

Ekként valósította meg a szabadelvűpárt első programpontját. Ez a tisztelet és a becsület a munkának. Senki annyira tiszteltté nem tette a munkát, mint Baross. A szabadelvű politika az egyesek erőinek kifejtésére, a lenyűgözött képességek felszabadítására, a gazdasági erők gyarapítására, új források nyitására irányul. Barossnak ma már nincsen politikai ellenfele, mindenki el ismeri róla, hogy ebben a tekintetben felülmulhatatlanul eredményes munkát végzett.

Uj vérkeringést hozott a nemzet testébe. A posta-távírda, a telefon tökéletesítésével, a zónarendszer behozatalával az egész országot mozgásba hozta; öntudatra ébresztette a nemzetet anyagi érdekei iránt; az ipari és kereskedelmi szállítási kedvezményekkel pedig kedvet öntött az eddig jóformán idegenkedő magyarba az iparüzlet vállalatok kezdésére. A munkásnépről való gondoskodását bizonyítják a munkások életének, egészségének biztosításáról szóló törvényes intézkedései, a vasárnapi munkaszünet stb. És még ennél az ércszobornál is maradandóbb emléket állított magának Baross a Vaskapu megnyitásával, melylyes messzemenő forgalmi politikai céljait vélte elérni és ez bizonyára be is fog következni, miként bevált Baross minden kezdeményezése.

Az anyagi érdekért folytatott küzdelmeit az eszményi magasztosság zománcával vonta be az, hogy Baross összes tevékenységét magyar érzés hatotta át. A magyarság és magyar érdek voltak Baross Gábor tevékenységének rugói. A magyar államvasutak óriási hálózatát egyszersmind a magyarság terjesztésének utvonálává tette. Egy egész hadsereget képez a vasuti személyzet a magyarság terjesztése céljából.

A szabadelvűpárt holnap koszorut helyez Baross szobrának talapzatára. Teheti ezt talán egy fokkal emelkedettebb öntudattal, mint mások, mert Baross érdemei és erényei a szabadelvűpárt céljainak és törekvéseinek diadalát is hirdetik. És ha ezután valaki ezeknek a pártcéloknak és törekvéseknek tisztaságát kétségbe vonja, bátran utasíthatják ahhoz az ércemberhez, ki bizonyágot fog tenni felőlünk. Mert Baross Gábor hozánk tartozott szívvel, lélekkel, hűséggel.

Utólréteget erényei és jeles tulajdonságai követendő példa gyanánt lebegjenek mindnyájunk szemei előtt. Legyen áldott emléke örökké!

Vármegyei közgyűlés.

Bács-Bodrogi vármegye törvényhatósági bizottsága több sürgős ügy letárgyalatása végett folyó évi november hó 28-án reggeli 9 órakor a vármegyei székház nagytermében rendkívüli közgyűlést tart.

Tárgysorozat:

1. Kereskedelemügyi m. kir. miniszteri intézkvény a Gombos és Erdőd állomások között levő erdői Dunaághid kikötőbőleése céljából a most említett Dunaághid elzárása tárgyában.
2. Főispán ur mint a vármegye bíráli választmány elnöke bemutatja a vármegye legtöbb adót fizető bizottsági tagjainak az 1899. évre érvényes névjegyzékét.
3. Alispán ur jelentése az az év végén kilépő s az időközben netán úresedésbe jövő választott bizottsági tagok helyeinek betöltése tárgyában.
4. Vármegye alispánjának előterjesztése Zenta és Szánád között fenforgó határkérdésben megtartandó helyszíni tárgyaláshoz kiküldve volt és elhalt Mikosevits József bizottsági tag helyébe egy más tagnak kiküldése iránt.
5. Ugyanannak előterjesztése a vármegye tulajdonát képező szabadkai katonai laktanyához tartozó egy telekrésznek hibás telekkönyvezése tárgyában.
6. Ugyanannak jelentése a titeli rétkelző bizottsági elnöki állás betöltésére határnap kitűzése iránt.

7. Alispáni előterjesztés a Kohn Hermann és Hirsche Dezső által a vármegye közönsége ellen indított per költségeinek mikénti fedezéséről.

8. Hódmező-Vasárhely város közönségének átirata az anarchista tanok követőinek és terjesztőinek a svajci szövetség területén való nagyobb ellenőrzése és meggátolása iránt az országgyűlés képviselőházához intézett felirat pártolása tárgyában.

9. Csanád vármegye közönségének átirata a mezei munkásnép nagy részét keresetében gátló nyári katonai fegyvergyakorlatok idejének megváltoztatása illetve ezen bajok orvoslása iránt az országgyűlés képviselőházához, a honvédelmi és földmívelési miniszteriumhoz intézett felirat pártolása tárgyában.

10. Csongrád vármegye és Pécs sz. kir. város közönségének átirata az országgyűlés tárgyalási rendjének helyreállítása és a fontos közgazdasági törvényjavaslatok sürgős elintézése iránt az országgyűlés képviselőházához intézett felirat pártolása tárgyában.

11. Széchenyi vármegye közönségének átirata a vármegyei tisztviselők javadalmazásának rendezése iránt a m. kir. belügyminiszter urhoz intézett felterjesztés pártolása tárgyában.

12. Zombor sz. kir. város közönségének átirata a vármegye tulajdonát képező kaszárnyák megvétele tárgyában s ezen ingatlanoknak esetleges 25000 frtért örökáron való eladása.

13. A vármegyei tisztviselői főügyész jelentése a Bács-Almás és Kunbaja községek által az ifj. báró Rudics József hagyatékából kapott egyenként 15000 frt alapítvány mikénti kezelése és a jövedelem hováfordítása iránt alkotott alapító levelek tárgyában.

14. Ugyanannak jelentése a Vaskut község tulajdonát telekkönyvezett közlegelőre vonatkozólag a tulajdonjognak az urbéres birtokosság javára leendő telekkönyvi kiigazítása tárgyában.

15. A vármegye mezőgazdasági bizottságnak a törvényhatósági bizottság által megválasztott rendes tagjai felerészének kisorsolása.

16. A járási mezőgazdasági bizottság fele részének kisorsolása.

17. Botka Ignác és társai felebevezése az O. Becsén f. évi július hó 25-én megejtett közgyűlés választás ellen.

18. Triszler József és társai felebevezése B. Szentmátyos község képviselőtestületének az ottani protestáns hitközség törvényes mérvbeni segélyezését megtagadó határozata ellen.

19. Orth Mátyas pívniczai orvos felebevezése évi fizetésének felemelését megtagadó képviselőtestületi határozat ellen.

20. Bács-Földvár község képviselőtestületének határozata ártezi kutak furásának mellőzése tárgyában és ez ellen Löbl Adolfnak felebevezése.

21. Söti József és társainak felebevezése Ada község képviselőtestületének a községi földek elfoglalása tárgyában hozott határozata ellen.

22. Popovits V. Todor felebevezése Szilbás község képviselőtestületének az ovoda felállítására tárgyában hozott határozata ellen.

23. Stern J. Joachimné felebevezése Kis Hegyes község képviselőtestületének bolthelyiség bérbeadása tárgyában hozott határozata ellen.

24. Jekkovits Antal felebevezése O. Kanizsa község képviselőtestületének a nagyvendéglő bérbeadása tárgyában hozott határozata ellen.

25. O-Palánka község képviselőtestületének határozata a községi előjáróság, segéd, kezelő, óvónő, szállásné és szolgaszemélyzet fizetésének s napidíjainak ügyében alkotott szabályrendelete tárgyában.

26. Gyulafalva község képviselőtestületének határozata ugyanazon tárgyban.

27. F. Szt. Iván község képviselőtestületének határozata a faiskola kezelői állás szervezése ügyében alkotott szabályrendelet tárgyában.

28. Ns.-Militics község képviselőtestületének határozata az ital- és fogyasztási adó kezelési díj jutaléknak hováfordítása ügyében alkotott szabályrendelete tárgyában.

29. N.-Palánka község képviselőtestületének határozata a regále-kötvény értékéből elidegenített összeg mikénti visszatérítése tárgyában.

30. Bács-Földvár község képviselőtestületének határozata Kreinicker Antal fizetési előlege tárgyában.

31. Apatin község képviselőtestületének határozata egy takarmány felszer építése tárgyában.

32. Ugyanannak határozata a r. k. templom 100 éves fenállásának emlékére rendezett ünnepi közgyűlés tárgyában.

33. Mosorin község képviselőtestületének határozata Jovanovits Milos és István tartozásának törlése tárgyában.

34. Uj-Palánka község képviselőtestületének határozata a szertüskertek és a szellérek legelőjutalékai között fekvő árok megszüntetése tárgyában.

35. Cservenka község képviselőtestületének határozata a községi szolgák segélyezése tárgyában.

36. Ugyanannak határozata a tanköteles gyermekeknek a millenium emlékére leendő megvendégelése s egy ártezi kutnak ugyancsak a millenium emlékére leendő furatása tárgyában.

37. Ugyanannak határozata a községi előfogatnak kártalanítása tárgyában.

38. Bács-Petrovosszellő község képviselőtestületének határozata Erzsébet királyné szobra tárgyában.

39. Ugyanannak határozata a kertészlak felépítése tárgyában.

40. Uj-Futtak község képviselőtestületének határozata a rendőrök fizetés felemelése tárgyában.
41. Gardinovec község képviselőtestületének határozata Borovszky Ferenc jutalmazása tárgyában.
42. Csonopla község képviselőtestületének határozata dr. Schön Géza községi orvos tiszteletdíja tárgyában.
43. Béregh község képviselőtestületének határozata a tanítói nyugdíjnyújtások tárgyában.
44. Ugyanannak határozata egy irnok-végrehajtói állás szervezése tárgyában.
45. Zenta város képviselőtestületének határozata Boczán Márton gyógydíjainak bírása tárgyában.
46. Szántova község képviselőtestületének határozata a Rasztina pusztának kezelése fejében Andor községi jegyző és az előfogatós részére megállapított díjazás tárgyában.
47. O-Kanizsa község képviselőtestületének határozata Erzsébet királyné szobra tárgyában.
48. Bajmok község képviselőtestületének határozata Makay Ferenc és Pertics Mihály segélyezése tárgyában.
49. Alsó-Kovil község képviselőtestületének határozata Malesevits Iván tanító faátalánya tárgyában.
50. O-Becse község képviselőtestületének határozata ifj. Bácskai József előlege tárgyában.
51. Veprovác község képviselőtestületének határozata a községi szolgák drágasági pótléka tárgyában.
52. Temerin község képviselőtestületének határozata Body Géza tanító lakbérének felemelése tárgyában.
53. Ugyanannak határozata a megyei gazdasági egyesületbe való belépés tárgyában.
54. Mohol község képviselőtestületének határozata Dosa Ferenc kártalanítása tárgyában.
55. Ugyanannak határozata Matkovits József ügyvédi díjai tárgyában.
56. Ugyanannak határozata az óbornyácsi iskola felépítése s egy tanítói állás rendszeresítése tárgyában.
57. Uj-Palánka község képviselőtestületének határozata a községi kisbíró fizetésfelemelése tárgyában.
58. Mosorin község képviselőtestületének határozata a regálé kötvény értékéből elidegenített összeg mikénti visszatérítése tárgyában.
59. Szegegy község képviselőtestületének határozata Becker Pál házának az óvoda céljára leendő megvétele tárgyában.
60. Temerin község képviselőtestületének határozata a tanítói nyugdíjnyújtás fizetése tárgyában.
61. Kiszács község képviselőtestületének határozata az óvoda felállítására tárgyában.
62. O-Becse község képviselőtestületének határozata egy tanterem kibérlése tárgyában.
63. Apatin község képviselőtestületének határozata egy orgona vétele tárgyában.
64. Tatabánya község képviselőtestületének határozata a fogyasztási adókezelés utáni jutalék bováfordítása tárgyában.
65. Tovarisoa község képviselőtestületének határozata ház vétel tárgyában.
66. Bajsa község képviselőtestületének határozata az óvoda helyiségének kibérlése tárgyában.
67. Kolluth község képviselőtestületének határozata az óvoda épületének áthelyezése tárgyában.
68. Szántova község képviselőtestületének határozata a halászi jog berbeadása tárgyában.
69. Torzsa község képviselőtestületének határozata a községi állatorvosi állás rendszeresítése tárgyában.
70. Bacs-Petrovosszello község képviselőtestületének a dunántúli jegkárosultak segélyezése tárgyában hozott határozata.
71. O Kanizsa község képviselőtestületének határozata tenyészbikák vásárlása tárgyában.
72. Sándor község képviselőtestületének határozata a körrállatorvos látogatási díjainak megállapítása tárgyában.
73. Zenta város képviselőtestületének határozata özv. Petrács Mihályné segélyezése tárgyában.
74. Tittel község képviselőtestületének határozata a község tulajdonát képező legelőföldek visszavétele tárgyában.
75. Veszelinovits Miloszav szolgabíró kérvénye eddigi állásától való felmentése iránt.
76. Baky Elek szolgabíró kérvénye az államtudományi államvizsga letételére egy évi haladék megadása iránt.
77. Bács-Földvár község képviselőtestületének határozata a községi végrehajtónak adandó 60 frt fizetési előleg tárgyában.
78. Vilova község képviselőtestületének határozata az iskola-alap 1894—1897. évi számadásainak elkészítéséről a községi jegyzőnek kifizetett jutalomdíjnak a közpénztárból leendő fedezése iránt.
79. Mélykut község képviselőtestületének határozata behajthatlan követeléseinek leírása iránt.
80. Mohol község képviselőtestületének határozata Gavanszki Dizanov Szóka tartozásának leírása iránt.
81. Báthmonostor község 1893., 1894. és 1895. évi, Baracska község 1893., 1894. és 1895. évi, Jankovác község 1895. évi, Bajsa és Rigyicza községek 1896 évi közpénztári számadásai.
82. Glószán, Szegegy, Tittel, Piros, Kovil Szt.-Iván, Bacsujfalu, Laloty, O-Szivac, Nádaly, Bacs-Vaskut, Bacs-Almás, Kis-Hegyes, Rigyicza, Karavukova, Bacs Bukin, Uj Soóvé, Bacs, Német Palánka, Bogyán, Wekerlefalva, Matheovics, Gajdobra, Bacs-Bresztovác, Járek, Kis Kér, Hódságh, Kucura, Rém, Bajmok, Jankovác, Vajszka, Plavna, Bodrogh-Monostorszegh, Csantavér, Gara, Katymár és Uj-Verbász községek 1899. évi költségvetései, a titeli rétkezelő bizottság és Kupuszina község maradványföldváltási 1899. évi költségvetései.
83. Alsó Kovil 1893 évi, Tittel és Ujverbász 1898. évi pótkötségvetése.
84. O-Kanizsa, Sándor, Bajsa, Bajmok, Káty, Bezdán, Sztanisics, Bogyán, Parabuty, Rác-Militics, Vajszka, Bács, Bács-Madaras és Bacs-Petrovosszello községek 1898. évi és Kupuszina község 1899. évi községi közüti költségvetései.

Vértesi Károly könyve és a sajtó.

Büszkeséggel írjuk e címet jelen cikkünk fölé. Dicsővérről szól az ének, melyet emelt fölvel teszünk meg most, ama alkalomból, hogy meggyékni lát, Vértesi Károlyt, a fővárosi sajtó bírálatával egyhangú lelkes szót országos hírvívó emelte a „Keleti és alatt, Egyiptomban” című művének megjelenésekor.

Vértesi Károly neve eddig is ismert volt. Évek hosszú sora, mind kedves emlékek, fűződnék e névhez, mely az igaz jobará, a jelkes hazafi, a kitünő szónokot jelenti nekünk; — egy név, melyet

mindenki ismer, tisztel és szeret... szinte azt sem tudjuk róla, vajlon a szeretete a nagyobb, vagy a tisztel, mely hozzá fűz.

Előttünk fekszik ime ez a szép könyv is, melyet most megírt... azaz, hogy nem is írta ő azt: a lelkeből tépte ki minden betűjét. Izzón, mint a déli nap s hízlelőben, mint a szerelmi szó — egy egész költszet ragyog azokban a sorokban, mit az ő fantáziája visszragyogtat arról a esodaszép országról, melyet a Nilus öntöz végig s melyre a néphit évezredek óta babonás rajongással tekint, mint egy örökkön szép, örökkön megoltdatlan rejtélyre. Valami fényes kód, mint a mesebeli pók aranyhálója borul ama tájra, melyen átcsillámlik az évezredek romantikája, a mit el nem mos onnan semmiféle civilizáció. Ott áll rendületlenül a Sphinx; ott magaslának a gulák. Visszapattant azokról a török handzsár; lepattogzott a mamelukok golyója; — megövtá azokat a babona talizmánja...

Hanem ezt a mondakba burkolt országot megérteni és modern ízléssel megmagyarázni tudni — ahhoz több kell a pusztá költői lelkületnél.

Vértesi nemcsak költő. Ő filozofus is. De nem azokból a száraz doktrinar-irakból! — Ő filozofus, kinek lelke van.

Hanem ne menjünk át a kritikába. Nem az a célunk jelen cikkünkkel, hogy mi kritikát mondjunk Vértesi műve fölött. Mi csak üdvözölni óhajunk őt nagy sikere alkalmával, mely diadal a mi dicsőségünk is, a város s az egész vármegyéé, melynek Vértesi fia.

Már előbb közzettettük a „Magyar Szemlé”-ben megjelent tárcalaku, kimerítő bírálatot a „Keleti és alatt, Egyiptomban” című műről. Jelen alkalommal pedig a fővárosi főbb lapjainak véleményét hozzuk szíves szóra úgy, a mint azok maig megjelentek. Előbb azonban még meg kell említenünk, hogy az imént tartott lissaboni kongresszus is kiválóbb tagjai sorába iktatta, közlőlvén arcképet a párisi „La Presse Internationale”, valamint a lissaboni „Pimpao” ünnepi számában.

Az Ország-Világ f. évi október 2-iki számában, mely hét nagy szövegeket a műből és „Sphinx” című részletet hozza, ezeket írja: „Keleti és alatt, Egyiptomban. Utí rajzok. Irta Vértesi Károly. Budapest, Franklin-társulat. Ara 6 korona. Lapunk jeles munkatársának, Vértesi Károlynak ezt a becses művét melegen ajánljuk olvasónk figyelmébe, mint a mely mű első sorban szépirodalmi értékkel bír és csak aztán jöhet tekintetbe mint föld- és népismerető leírás, mint ilyen pedig a hozzáfűző igényeket szintén teljesen kielégíti. A műhöz Dömötör Pál ismert költőnk írt ajánlást egy költeményben, mely szívesen festi azt a hangulatot, melyet benne a könyv olvasása ébresztett s a minő hangulatot bizonyára minden olvasójában fog a könyv ébresztetni. Mert ez a mű távolról sem közönséges Bäckeder, hanem valóságos szép-proza, a tuj- és népléírásokban, a látottaknak az író kedélyére és fantáziájára gyakorolt hatása festésében a költői képek egész sorozata, melyek szinte ragadják magukkal az olvasót az ut kezdeteitől annak végéig: a könyv első lapjától, annak utolsó lapjáig. A szép illusztrációk pedig, melyekből hemzseg a könyv, a hangulat keléséhez jó szolgálatában állanak az írónak, — mind művészi egyfolyg, a címlapnak Goró Lajos jeles művésznök által készített rajzával együtt. Ez a könyv csakugyan alkalmas arra, hogy a Keletre utazók számát növelje. Szerző a megfigyelésben oly éles telhetséggel, a szükséges történeti tudnivalók eloadásában oly pontossággal és lelkiismeretességgel, a tárgyszeretében pedig oly költői kedéllyel bír, hogy műve valóban mulatva oktató, melynek értékét a nagy olvasottságról tanuskodó és helyen való idézetek csak emelik. Ebből az érdekes műből való a színes című érdekes utí rajz is, melyet mutatónak közlünk — A könyvet, mely a szerző arcképet is hozza, a Franklin-társulat igen díszesen állította ki.”

A Pesti Hírlap október 5-iki száma így ír: „Keleti és alatt, Vértesi Károly egyiké azoknak a keveseknek, a kik sokféle utaznak és a kik utazásairól könyvekben számolnak be. Most megjelent legújabb művének, a mely a Franklin-társulat kiadásában illusztrálva jelent meg, Keleti és alatt a címe. Egyiptomról szól benne, fényes képet adva arról a szép és érdekes világról, a mely a Nilus környékén terül el. Vértesi Károly e nagyobb szabású kötetet méltó figyelemre s azt hisszük, hogy sok olvasója akad. Megjegyezzük meg, hogy a könyv a szerző arcképet is magában foglalja.”

A Budapesti Hírlap október 8-iki számában így szól a műről: „Keleti és alatt, Vértesi Károly e címen megírta keleti utját s az díszes kötetben most j-lent meg. A szerző Fiuméből szívesig való egész utját ismerteti, legelőbbben Kairót. Egyiptom fővárosa nagyon lelelincselte a kelet költszetétől elbajolt szerzőt, de Korfunak, Alexandriának is lelkesedéssel áldoz. Jó szemű, eleven tollú író, a ki e nem ismeretlen s utí rajzokban nagyon elkapott tárgyat kellemes olvasmány gyanánt adja elénk. A keleti embert, az utcák életét, a tájékok szépségét színesen, érdekesen rajzolja. Könyvből nem hiányzik a geográfiai érdek sem, noha a szerző nem tudományos művet akart írni. A könyvet, mely a Franklin-társulatnál jelent meg, igen sok kép díszíti. Ara szép kötésben három forint.”

Az Alkotmány október 9-iki kelettel: „Keleti és alatt, Egyiptomban. Utí rajzok. Irta Vértesi Károly. Utí rajzot írni ma már nem szokás, keleti utí rajzunk pedig Vámbéri óta annyi van, hogy se szere, se száma. Vértesi Károly erre a háltalan feladatra vállalkozott s hogy élvezetes és kitünő munkát írt, ez kétszeres érdeme. Kelet világának búbája által elragadtatva szől egyiptomi utazásáról s ottani élményeiről, még pedig olyan élvezetes modorban, hogy a ki egyszer olvasni kezdte könyvét, mig végre nem jut, kezéből nem igen teszi le. Vértesi neve különben nem ismeretlen az olvasó közönség előtt. Ez az ötödik műve ebben az irányban. Utí élményeiből különben a Magyar Szemlében is közölt egy pár szép cikket. A könyv különben becses tartalmának megfelelő díszes kiállításban jelent meg a Franklin-társulat kiadásában, igen szép illusztrációkkal, ugy, hogy mint diszüm is helyet foglalhat bármely szalon asztalán. Nagy kvartalaku díszes vászonba kötött példány ára 3 frt.”

A Fővárosi Lapok október 9-iki száma illusztrációt mutat be a Keleti és alatt című Vértesi könyvből és a lap nagy részét foglalják el a műből vett szebbnél-szebb idézetek.

Többek között így szól: „Szép kiállítású és sok bravúrral megírt könyv jelent meg a fenti címen a Franklin-társulat kiadásában, melynek irodalmi méltására legelőbből visszatérünk. Most csak a könyvet díszítő illusztrációk közül mutatunk be néhányat, a könyv írójának, Vértesi Károlynak engedve át a szót, kizsarkítva egyes pontokat a könyvből, melyek az illető illusztrációra vonatkoznak...”

„Egyiptomba érkezve, a legelőbb színekkel esettel Vértesi Károly a látottakat, sok megfigyelést, erős gondolkozást eláruló modorban.

„Hölgyközönségünket bizonyára érdekelné fogják a könyvnek ama részletei, melyek a kelet növilágával foglalkoznak, a melyekhez a könyvhöz számos fényképfelvétel van csatolva.”

„A múmiákról sok érdekeset mond el a szerző, a ki bejárta a piramisokat és katakombákat, közvetlenül szemléve a nagyok balszamos maradványait.”

A Magyarországon október 9-iki száma röviden így nyilatkozik: „Keleti és alatt, Vértesi Károly ily című munkája megjelent a Franklin-T. kiadásában. A díszes, szépen illusztrált negyedrethi kötetben Vértesi egyiptomi benyomásait és élményeit érdekesfűzően írja le. A mű ára 6 kor.”

A Nemzet október 12-én következőleg ír: „Keleti és alatt, Vértesi Károly ily című alatt Egyiptomban tett utjáról egy érdekes utelírás keretében számol be. A kötet tele van szebbnél-szebb képpel, melyek az éleken irt szöveget jól szemléltetik. Alexandriáról, Kairóról irt részletei a legszebbek, különösen a felöltött ifjúságnak lesz kedves olvasása. A Franklin-társulat adta ki stb.”

A Magyar Állam október 13-iki számában: „Keleti és alatt, Egyiptomban. Irta Vértesi Károly. Igen szépen, díszesen kiállított utírajzok jelentek meg a Franklin-társulatnál Vértesi Károlytól, a ki szenvedélyes utazó létre nem elégszik meg a turistai élvezetekkel, nem is a mulatságra helyezi a fűslyt, hanem gondosan figyel, mindent észrevenni igyekszik s az utközben szerzett képei fölött tud gondolkozni, eszmét válni. Úgyes tollú író, a ki megfigyelését élvezetes alakban tudja olvasói elé tárni. Nem új keletű az ő írói neve ezen a téren s ez a műve újabb lánczeme hasznos munkásságának. Egyiptom, ez a misztikus ország különben is minden művelt embert érdekel s ezért bizonyára sokan fognak érdeklődni Vértesi munkája iránt, mely ezt az érdeklődést teljes mértékben megérdemli. A könyv ára 6 korona.”

A Hazánk október 27-iki száma ezeket mondja a műről: „Keleti és alatt, Egyiptomi utírajzokból adott ki egy díszesen kiállított kötetet e cím alatt a Franklin-társulat. Szerzőjük Vértesi Károly, a kinek ezen a háltalan terepnumon már sok és szép sikere volt s a kinek írói kvallitása a Hazánk olvasói különösen ismerik. Csak legutóbb is, Erzsébet királyné szomorú halálának grászos aktualitásából jelent meg „Vasárnap” című ünnepi mellékletünkön egy szép cikk a genfi tó környékéről, hol királyiánk utolsó óráit élte, szintén Vértesi tollából. Eies szem, jó megfigyelő képesség és elég poézis ahhoz, hogy az utírajzok unalmassá ne váljanak — ezek éreneyei Vértésinek. Uj könyve is élvezetes olvasmány lesz azoknak, kik az utí rajzokat szeretik.”

A Pesti Napló október 30-iki számában így ír: „Keleti és alatt, Utí rajzok. Irta Vértesi Károly. Egyiptom ősi földje még mindig vonzza az embereket, irókat s nem irókat. A ki az elsőkhöz tartozik, bár tudja, hogy letarolták előtte a mezőt, meg nem állhatja, hogy leírja impresszióit arról a földről, melyen az emberi kultúra legelőbb ágai kihajtottak. Sok újat nem lehet mondani Egyiptomról,

de még mindig el lehet mondani a régít új formában. Ezt tette Vértesi Károly is abban a díszes kötetben, mely a Franklin-társulat kiadásában megjelent. Vonzó és kellemesen szórakoztató olvasmányt ad, hozzá még egy usomó rajzot is, melylyel az egyiptomi népeletet illusztrálja. A kötethez verses előszót irt az ismert író: Dömötör Pál.”

Ime elősoroltuk a sok dicsőítő szót s konstatálhatjuk, hogy minden lap a mű más-más oldalát világítván meg, annak éleik sokoldalúságában mindenik újabb és újabb szépséget talál. Valóban ritka hízlelges egy munkáról az ilyen általános s minden ízében hódoló elismerés, mit nem kicsinyít meg a legesekélyebb gánésoló megjegyzés sem.

Ujdonságok.

Személyi hír. Hofbauer dandárparancsnok tegnap reggel, Paarmann altábornagy pedig tegnap este városunkba érkeztek. Előbbi a helybeli honvédszászlóalj, utóbbi a helybeli közös zászlóalj fölött tart szemlélt.

Kinevezés. Ófelsége a király Zsigmondovits Mihály szegedi ítélőtáblai bírót kuriai számfeletti bíróvá nevezte ki.

Kinevezés. Az igazságügyminiszter Molnár Arthur, zombori törvényszéki joggyakornokot az apatini járásbíróshoz aljegyzővé nevezte ki.

Kinevezés. Az igazságügyminiszter Karácsonyi István szabadkai járásbírósi joggyakornokot a titeli járásbíróshoz aljegyzővé nevezte ki.

Hírek az érseki egyházmegyéből. Hirka Balázs Kecelről Szántovára, Twirst Gyula B.-Vaskutról Kecelre kápláni minőségben áthelyeztettek.

Vadászat. Zákó Milán és Vermes Béla országgyűlési képviselők és társaik, mint a mária-családi (Bars megye) vadászterület bérleti a napokban vadászatot rendeztek a most említett területen. A vadászaton Zákó Milán és Vermes Béla szerepeltek mint házigazdák, a kik az érdekes vadászatra előkelő nimródokat birtak meg. Ott voltak a többek között Perczel Dezső belügyminiszter, Gromon Dezső államtitkár, Latinovits Géza orsz. képviselő stb. A vadászatnak ritka szép eredménye volt. Terítékre került ugyanis: 81 drb fácán, 90 drb nyul, 7 ózbak, 12 fogoly és 4 róka. Az illusztris társaság a vendégszerető házigazdáknak őszinte köszönetet mondott a miuta élvezetéről.

Választás. Gyulafalván községi irnokká Berkes János választott meg.

Kegyuri ülés. Zombor szab. királyi város róm. kath. kegyuri bizottsága 1898. évi november 27 én délelőtt 11 órakor a városbába nagyteremben rendes közgyűlést tart. Tárnyorozat: 1. A templompénztár, Kórits József-féle kápolnai, és az iskolai-alap 1899. évre szóló költséglóirányzata. 2. Főtisztelendő Fejér Gyula apátplébános előterjesztése néhai Kiefner Antal s Giebsz Genovéva 179 frt 50 krról és Margelits Tóbiás 83 fit 60 krról szóló alapító-levelének elfogadása iránt. 3. Paul Kálmán kegyuri bizottság ügyészének jelentése néhai Kiefner Antal és Giebsz Genovéva misealapítványra hagyományozott 200 frtnak behajtása tárgyában. 4. A kiküldött pénztárvizsgáló bizottságnak jelentése a templompénztár, alapok és alapítványok megvizsgálása tárgyában. 5. Templompénztár kezeléségének jelentése Umsztáder István által az iskolai alappénztárba visszafizetett 1000 frtnyi tóketartozása tárgyában. 6. A kegyuri bizottság elnökének jelentése néhai Kórits József kápolna-alapítványi föld után eddig felmerült hátralékos haszonbérnek behajtása iránt tett intézkedések tárgyában. 7. Templompénztár kezeléségének jelentése a H. B.-asszony kápolnához tartozó 7 hold 628/1000 ölü föld haszonbérbeadása tárgyában. 8. A zombori kir. törvszk. mint telekk. osztálynak 10967. tük. végzése a karlováci szerb egyházi alapnak Konyovits Bikár Jusztina és társai elleni végrehajtási ügyében. 9. A kegyuri bizottság elnökének jelentése Krizsák Lukácsnak a templomi pénztárból követelendő 465 fit 66 krrnyi követelésének bírói leltitása tárgyában. 10. Főtisztelendő Fejér Gyula apátplébános előterjesztése az apatini és szóntai uton, valamint a H. B.-asszony kápolnája előtt álló kőkereszt alapos kijavítása iránt. 11. A f. évi 18. számú meghibázásra a küldöttiségnek jelentése a 16. és 17. számú bolti helyiségnek helyreállítása után felmerült költségeknek kintalványozása iránt. 12. A f. évi 18. szám alatti kiküldöttiségnek előterjesztése a Dobos-féle üzlethelyiség udvarában levő árnyékszék és pöcegödörnek áthelyezése után felmerülő 100 frt 96 kr költségvetés elfogadása iránt. 13. A f. évi 22. szám alatti küldöttiségnek előterjesztése az egyházi pénztárhelyiség helyreállítása után felmerült 175 frtnyi költségnek kintalványozása iránt. 14. Kulits József kérvénye 400 frt tóketartozás részletehajtása fejében 200 frtnak elfogadása és tehermentes nyilatkozat kiadása iránt. 15. Dobos Adolf lisztkereskedő kérvénye a 15. számú bolti helyiség haszonbérbeadására iránt. 16. A zombori róm. kath. iskolák fenntartásáról szóló 1895. évi költséglóirányzat. Időközben beérkező tárgyak.

Vásár. Vasárnap és hétfőn országos vásár volt Zomborban. Kivételesen eső nem volt s így a vásár igen népes volt.

Színház. Deák Péter színtársulata ma érkezik városunkba. Az első előadás szerdán, holnap este lesz, színe kerül a „Cigánybáró” operette. Jövő számtól kezdődőleg ismét megnyitjuk színházi rovatunkat.

Talált arany óra. Sluka Mladen, az Elefánt szálloda kocsisa hétfőn reggel a vasuti állomáson egy női arany órát talált, arany láncsal. A becsütetes megtaláló a talált órát azonnal bevitte Thurszky Jenő főkapitányhoz, ahol a tulajdonos már jelentkezett s az órát át is vette.

Öngyilkos joghallgató. Adáról írják: Megrendítő hír futotta be községünket hétfőn délután. A hír terjedt szájról-szájra s pár óra mulva az egész községben nem beszélték másról, mint az öngyilkosságról, melyet Dudvarszky Számkó követett el. Nemrégiben, talán egy éve történt az és szintén nagy port vert fel, hogy Padén Dudvarszky Gábor ügyvéd és földbírtokos vadászfegyverével meglötte magát. Dudvarszky nagy családot hagyott hátra, melyek közül a legidősebb most szintén ugy végzett életével, mint atyja. Kerestük, kutattuk az okát öngyilkosságának, de semmiféle eredményre nem jutottunk. Öngyilkosságát a réten követte el s egy kanászfiu teit jelentést a rendőrségnek. Megmótossága alkalmával egy levelet találtak zsebében és 31 frtot. A tett helyéről beszállították a kórházba, hol másnap felboncolták s azt konstatálták, hogy a fiatal embernek nem volt egészen tiszta az elméje. Azután eltemették a helybeli gör. kel. sirkertben nagy részvét mellett.

Erzsébet királyné emlékfái. Ugylátszik néha a minisztereknek a szívbe is képes beférkőzni a mélyebb, poétikusabbnak nevezhető érzelem. Ugyanis Darányi Ignác földmívelésügyi miniszter egy igen lelkes és szép felhívást bocsátott ki, melyben arra kéri a hazafiakat, hogy iltessenek fákat, kis ligeteket az Erzsébet királyné emlékére. És nevezik el ezen iltetett fákat az „Erzsébet királyné emlékfáinak.” A miniszteri körlevélnek legszebb része így szól:

„Akinek bölcsője ott ringott egy erdőkoszorúba a búbajos partjain; akinek kedélye annyiszor vidult fel erdeink zúgó fái közt és akinek sebzett lelke oly édes enyhülést talált távoli vidékek mithoszi ege alatt magasba nyúló százados erdők mélyén; aki a természet szépségeinek oly csodálójá volt: annak emlékéért fák millióinak kell hirdetni; annak tiszteletére, mint az ó-kor mesés világában, szentelt berkeknek kell támadniok, hova áhitattal közeledjék az utas; hol a fáradt vándor a nap beve ellen enyhülést találjon s nemes érzelmekre gerjedjen a lélek! Én bizalommal intézem azt a kérést a magyar társadalomhoz, hogy dicsőítse Királynénk emlékezetére emlékfákat iltessünk!”

Névmagyarosítás. Lukits Béla, zombori néptanító, úgy sajt, mint kiskoru Dezső, Irén, Sándor és Gyula gyermekeinek vezetéknévét belügyminiszteri engedéllyel „Kolosvári“-ra változtatta.

Hány becsületes asszony van a világon? Greenville márkít, a ki Erzsébet angol királynő udvarában szeszélyes ötleteiről volt ismeretes, egy ízben megkérdezte a királynőt, hogy mit tart az asszonyok felől? — Nem sok jót, — felelé Greenville — mert az egész világon csak három becsületes asszony van.

Az utvarhölgyek elsápadtak. Erzsébet mosolyogva kérde:

— És ez a három?
Greenville meghajolt és így szólt:
— Felsőged az első, nóm a második, a harmadikat nem akarom megnevezni, hogy mindegyik azt hisse, hogy ő az.

A százás bankó története. Szabadkai levelezőnk írja: Hogy honnan ered ez a százás, azt a vizsgálat fogja kideríteni; de hogy cifra uton került ez a százás bankó fogalomba, ezt már el tudjuk mondani. Apró kis gyerekek játszódtak együtt és a szemétdombon kotorászva az egyik kis gyerek, öv. Weiszné kis fia Weisz Vilike megtalálta egy 100-as bankót. Egy valószínűsággal hamisítatlan százásbankót. A kis gyerekek konsziliumot tartották és megállapították, hogy ez egy 100 ezres és most már hogy igazságosak legyenek, össze-tépték ezt a százszest annyi darabra ahányan voltak. Weisz Vilika a százszestnek a darabját anyjának akarta megmutatni, de miután ez nem volt otthon, a házigazdának Nagy Kanász Józsefnek mutatta azt meg. Nagy Kanász uram csakhamar felismerte, hogy ez bizony olyan papíros, a melyből jó lenne, ha a többi is meg volna. Nagy Kanász el is ment a kisgyerekekhez és egy-egy potom krajcárért megvásárolta az értékes foszlányokat és sikerült is neki az egész százast ilyen módon össze-ragasztani. Mikor a regényes uton összekertült százás egy darabban volt, fel is ment vele az osztrák bankhoz, ott azt adta elő, hogy ő pityókás állapotban lévő, a százast az ablakon felejtette, ahol is egyik 2 éves kis leánya darabokra tépte. Az intézetnél el is vették tőle a százast, elismervényt adtak róla azzal, hogy felküldik a bankjegyét és ha az értéke megérkezik — akkor majd kifizetik neki. Csak hogy ezalatt Weiszné is megtudta ezt a dolgot és jelentést tett a rendőrségnek, hogy ez a százás nem lehet Nagy Kanász uram egyedüli tulajdona, mert hiszen azt az ő gyermeke találta meg! A rendőség Nagy Kanásztól a bank elismervényt konfiskálta — amit annál is helyen valóbbnak talált, mivel ez a százás egy Szabó Endre (Baudi bácsi) nevű agglagény hagyatékába tartoztatik, aki nemrégiben halt meg — és akinek szokása volt a pénzt elrejtetni, mert már más alkalommal is találtak lakásán a gerenda alatt elrejtett pénzt. Ennek a százásnak a történetét tehát a rendőség fogja tovább elmesélni, egyelőre csak feljelentést adott be N. K. ellen idegen ingó dolog eltulajdonítása miatt.

Tűz. O-Becseről írják: Csütörtökön este 6 óra után a város észak-keleti részén tűz ütött ki, a mely messze bevilágította a várost. Kracsunov Éva háza égett le. Mire a toronyór észrevette a tüzet, az már végig-futott a száraz nádterőn és így az odaérkezett tűzoltóknak már nem sok munkájuk akadt.

Kiderült titok. Zentáról írják: Zsindelits Pál egy szép tavaszi napon megállította kocsját Pupák Lajos kocsmájára előtt és betekintett az ivóba egy ital borra. Ott találta Ruzsa István is, kit egy-két kupica pálinkával meg is kínált. Ruzsa előbb távozott az ivóból, mint Zsindelits, ki amikor később kocsjára akart ülni, ijedten veszi észre, hogy 20 frtos subája eltűnt. Rögtön jelentést tett a csendőrségnek, de a megejtett kutatás, nyomozás egyelőre eredménytelen maradt. A napokban végre megkerült a suba Szép Istvánnal, ki mint becsapott zálogtárgyat árverésen vette meg a Vartus-féle zálogházból. Most azután könnyű volt a nyomon tovább haladni. A subát a zálogjegyzék tanúsága szerint még a tavaszon Ruzsa István csapta be, Borsányi szűcsmeister pedig azt bizonyította, hogy a subát tényleg ő készítette és adta el Zsindelits Pálnak. Ennyi súlyosbító körülmény — nem esoda — ha dnyiba juttatja Ruzsa Istvánt.

Bankógyár. Ha már se dohánygyár, se telek-könyv, se magasabb bíróság nem jutott Adának — hát bankóprést akart felállítani borközi állapotban néhány jó szívű atyafi. Előzetes engedélyt nem kértek sem a m. kir. pénzügyminiszteriumtól, sem a törvényhatóságtól. A dolog következőképp történt: Az adai őszi vásárra eljött Sztákity ó-becsei mézszáros marhákat vásárolni. Dolga végeztével betért egy adai kocsmába, hol ébét és szomját csilapítván, egy mellékszobába vonult mulatni. Czimborául szegődött mellé két ismeretlen vidéki ember, később úgy véletlenül még egy, végre egy negyedik. Bor között fejtegette a két első cimborra Sztákitynak, hogy mily jó, ha az embernek sok pénze van és így tovább. Ugy beszéltek mint igazi emberbarátokhoz illik. Sub rosa azt is megsegített neki, hogy töltek ezer forintért, melyet ő azonnal átadna nekik, tizezer frtot kaphat vissza majd. Ekkor már hozzájuk csatlakozott a fent jelzett harmadik és negyedik társ is. A titok könyvebb megbeszélése végett javasolták, hogy jó lesz az ajtót becsukni. Sztákity úgy tett, mintha a terv tetszene neki. Csak egy percre kimegy az udvarra. Künn körül-nézett, a hol legalacsonyabb volt a kerítés, ott átgrott; a jó madarak meg most is várják.

Tűz B.-Földváron. Szerdán délután 3 órakor Bács-Földváron kigyúlt Zavaró József háza és tetőzete leégett. A tűz onnan eredt, hogy a tulajdonos István nevű fia a ház végében cirokból készült ólban, a mely beltről ki volt tapasztva, hogy az mielőbb kiszáradjon, szalmátvet rakott, a melytől meggyúlt a cirok ol tetőzete, ettől ismét a ház deszka fűrfala és annak tetőzete. A tüzet oly későn vették észre, hogy már a padlásról mit sem lehetett megmenteni és így a kár nagy. Elégett 233 frt értékű gabona féle. A kár 430 frtra van be-csútlva. A ház nem volt biztosítva.

Halálos szerencsétlenség. Mint minden gyár s vasut, úgy Rónay Gyula ó-kanizsai gőzmalma is kér-lelhetlenül kivette a maga emberáldozatát. Ugyanis Bíró István fiatal legényke ottani alkalmazottat, kinek — mint mondják az volt a legnagyobb szórakozása, — bár ez neki szigorúan meg volt tilva, — hogy falatozás közben oly közel szokott állni a nagy kerék által őrtölt sebességgel hajtott szijhoz, hogy az őt gyengén surolta, f. hó 18-án valahogyan elkapta s oly nagy erővel sujtotta a falhoz, hogy egy pillanat alatt szörnyet halt. 19-én az iparosok nagy részvéte mellett kísérték ki az örök nyugalom helyére. A szerencsétlenségért felelősség senkit sem terhel.

APATINTÓL ORSOVÁIG

(Folytatás.)

Augusztus 20-án a nap gyönyörűen kell fel a kékes köddel bevont hegyek mögött, szétszórvva vérpíros sugarait a barnatos táj felett. Fejtünk felett néhány elrepülő gémm hallatja éles kiáltását, a mint reggeli balasztra indulnak. A nagyszerűen néma csendbe messziről hallatszik a hegyoldalon legelésző nyáj méla kolompja, melybe belevegylt a pásztor furulyájának bánatos hangja. Mindehhez egy jól illik a tovasikló jármű oldalán megtört babok lágy zsongása, a mint az akadályba ütközve, kicsinyke forgatagokat, örvényeket képeznek.

A part meglehetősen egyhanguságot mutat; a hegyek magasabbak az eddigiekénél s oldalairól hiányzik a zöld legelő, zöld, melyen eddig szemünk jóleső érzéssel révedezhetett. Komoran mutatják barna szikláikat, melyek némelyikébe tárnak vannak vágva, hol egy csomó ember csakánnyal fejt a követ, míg mások kézi taligán szállítják a nehéz tömeget a meredek hegyi uton a dunapartra, hol dereglyék várakoznak rájuk, hogy messzire szállítsák a töltésutakra alkalmas anyagot. Néha hatalmas, tompa dördítést hallhat; egy kőóriás omlik alá, porra zuva mindent mi utjába kerül. Szám-talan ily kőszörnyeteg fekszik a vízben is, a melyek a kőtörök robbantásai után ellenállhatatlan erővel dörögve rohantak alá a meredek lejtőn, akadályt képezve a sebes árnak, mely bangos loecsanással fehér tajtékat verve siet el mellett. Rég óhajtottunk ilyen helyre jutni, mivel nem titok előttünk, hogy egy halfaj, nevezetesen a süllő, különös előszeretettel viseltetik a kötőrmelék és a mély, sebes víz iránt. Kezi horgainkat a gyors árnak nem használhatva, a súlyos vetőhálózt vesszük igénybe. Egy sziklatörök csucsán megállva, kidobom a körben per-dülő hálózt az előttem zúgó forgatagba, mely hangos loecsanással, csobbással nyeli el magába. Pár pillan-at múlva ismét felszínre kerül a csomóba szedett készülék, s hogy sejteltünk alapos vala, arról hamar meggyőződünk, minthogy a kuszált rekeszekben néhány darab szép, fűrge süllő vergődik. Hogy egybangulag irtuk alá halalos itéletüket, azt nem is kell említenem.

Másfél óra múlva, bekebelezve az izletes ebédet, vigan folytatjuk tovább utunkat, mert így jóllakva még a vidék is szebbnek tűnik elő. Különben egy hatalmas kanyarulaton végighaladva, csakhamar látszik Szlankamen, vagy Zalánkemén falucska tornyával s fehérlő házaival; egy meredek, alig hozzáférhető sziklán komor vár barna, lukgatott romfala látható, mely még a mo-bácsi vész előtti időkben épült s utóbb a törökök pusztították el. Nem annyira pihenés vágyból, mint inkább, hogy a váromladról ígérkező nagyszerű kilátást élvez-zük, kikötünk az igénytelen hegyi faluban. Fárastó gyaloglás után felérünk a hegyre, mely a vidéknek nemcsak legmagasabb, de egyuttal legigézőbb pontját is képezi. Két világ határán képzeljük magunkat; egyik oldalon, a meddig a szem elláthat, Bácska gazdag, termé-keny szántói terülnek el, tanyaházaikkal, melyek közül a távol lenge bomályában emelkedik ki Titel, mellette a kanyargó Tiszával, melynek tovasikló, csillámló vize olyan messziről akár az érclemez. A másik oldalon ter-ülnek el az elhagyott völgyi legelők s az égnekek mély-séges kékjében fürdő bércek. A lég tödít, könnyű; eltekintünk a messzeségbe és ha egy sást látunk kiter-jesztett, hatalmas szárnyaival, szinte kérdjük nem repül-hetnének e mi is sikok és halmok felett, hogy felülről tekintünk le az emberek apró művére.

Még egy bucsupillantást vetünk a hallgatag omla-dékoktól a nagy mindenség felé, mely a szemhatárnak végtelen körében vesz el s odahagyjuk. A látvány nagy-szerűségétől áthatva, némán ballagunk egymás mellett a meredek hegyi uton s csak nagysókára kezdjük tag-lalni a további teendőket. Elhatározzuk, hogy az egész éjet csolnakunkon töltjük s azonnal utnak indulunk. Nemi kényelemről is gondoskodunk az által, hogy oly-képen iparkodunk a járművet elrendezni, hogy kettő egy a hogy fekvé töltsesse az éjt, míg egy a kormányán foglaljon helyet, teljesen rábízva magát a víz sebessé-gére. Gyönyörű este van; csakhogy pár mérföldnyi távolban a hegyzsoros torkánál vihar tör ki, mely még inkább emeli az est szépségét. A nap fényességében ha-nyatlak alá s a szemhatár bíboros színével éles ellentét-ben állanak a rezes visszfényt vető sötét fellegek, el-takarva néhány hegyormot, honnan folytonos dörgés tompa moraja hangzik. Az éj beálltával kítői a vihar; nem dörög többé, a villámlás is megszűnik és nemsokára a távol eső gerincek felett előbukkanó hold eloszlalni látszik az égen a fellegfoszlányokat, mint a hogy a hajó elől kitérnek a vizen lebegő hínárszigetek. Bizalommal eltelve s a 9 órai evezéstől kifáradtan, átadom társam-nak a kormányt s elhelyezkedem a hevenyében rögtönzött elég puha fekhelyre s élvezem ágyam kellemes ringását és sokáig elhallgatom a lágy habok altató zsongását.

Valamivel éjfél után álom mindinkább nyugtala-nabb lesz s rémlátomássá változik; borzalmas hidegséget érez arcamon végig ömleni; birtelen feljédek. Ideje volt már; a rémlétől tágra nyílt szemem valami mozgó sikot lát, rajta habtömeg hömpölyög oly gyorsasággal, mint a vágató paripa. E tajtékozó tömeg, mely a csol-

nakon is át meg átsap, okozta a hidegséget, mely ál-momból felébredtet. Sietve kapom kézbe a heverő lapátot, hogy gyorsítsam a csolnak járását, melyet társam összes erőfeszítéssel sem tudott idején partra vezetni. Szótlanul küzdünk a sötétben a csapkodó, ka-vargó hullámokkal, melyek sivitva robognak odább. — Végre sikerül feljutnunk egy cserjessel benőtt homok-zátonyra s míg a rémitő vihar csontig átjárja dermedő tagjainkat, az árbócot hengerül használva valahogy fel-vontatjuk a félig vízzel és tajtékkal telt járműt. Min-dentünk egy víz s a szél oly metszően hideg; a part folyton reng a lökésektől, mikor a dühöngő ár hatalmas hullámokat sujt hozzá. A Duna iszonyuan zúg, bár a roham csillapulni kezd. Apró galyakat vágnak s elhe-lyezzük a kitrített csolnakba s betakarva magunkat a vizes pláidekkel, amelyek így ugyancsak keveset érnek. Az éj hátralevő részét aztán ébren is, alva is, ázva is, fázva is valahogy kihúzzuk.

Augusztus 21-én komor, sztrke felbök borítják az eget. Nyomott kedélybangulatban szedjük rendbe felsze-reléstünket, mely szomorú képet nyújt. Mégis meg nem állhatjuk, hogy el ne mosolyodjunk felvad kinézésünkön, amint ott forgolódnak nedves, gyűrődött ruhánkban az iszapos homokon, kegyetlenül megtépázva az éjszakai széltől. A keserű humor első felcsillanása eloszlatta las-sankint a lélek borúságát s mintha az ég is osztozna bangulatunkban, mindinkább derülni kezd. Nedves reg-gelinket elköltve utnak indulunk. Az idő, noha még jó ideig meglehetősen felbök uszkálnak az égen, egészen kidertül s mi zavartalanul élvezhetjük a valóban meg-kapó látványt, mely itt élénk táru. A folyam rengeteg és nyugodt. Az óriás víztömeg egy kilométernél sze-le-sebb s alig vet pár babot a hegyfok alatt. A messze eső balparton fűzesek sorakoznak, félig fedve a távol kö-détől. A szemhatár végtelen szélén csak vizet látunk, vagy a víztől rétegenként összehordott homokot; csak jobbról tűnnek fel a szeremi hegyek kúpos ormai, kéken mint az ég. A szigetek, felszigetek, partok mind abból a csillogó homokból vannak, melyet az ösfolyó hegyi patakjai révén a szétmorzsolts szikláktól kap. A fűzesek árnyában elshunva, hiába igyekeznénk Zimony vagy Belgrád városok zaját meghallani, pedig ha felhagynánk egy kimagasló oromra, jól meg lehetne különböztetni a távol ködében román épületeit, magas tornyait. A part páratlan szép képet nyújt. A kopár s vadregényes he-gyek tövében itt-ott szilváltetvény között egy-egy há-zikó fehérlik; amott körülbelül a hegy magasságának közepén zöld lombsátorok alatt egyszerű házakból álló csinos kis falu mutatkozik; a falutól távolabb a vegetáció nélküli komor sziklák között magános kis kápolna áll; a hegyláncnak messzebb fekvő csucsa pedig kékes ködbe vesznek. Az eddig érintett kopár partok közül ennek a képe nyújtja a legkellemesebb benyomást. Az egyetlen hallható moraj a vasuti lokomotívól és kocsi-sortól ered, mely távol a folyam tulsó partján megresz-ketteti a talajt, amint továbbbörög. Ezt nem láthatjuk és a moraj annyira elvesz a Duna folyásába, mintha annak a hangja volna. Egészen egyedül vélünk ma-gunkat, ha nagy bogarakhoz hasonló bárkák nem usz-kálnának a folyamon. A parti fák és bokrok mindinkább sűrűbbek s a szegélyezett parton félig a lombok közé rejtözve kunyhók tűnnek elő. A partok közt hanykódó víz végtelenjéből kiemelkedő hegy ormán a déli verő-fény Belgrád város aranyozott tornyait tükrözi vissza, míg keményeinek füstje belevegylt az ég kékébe. Egy hegyfokot megkerülve, mely sarkantyalakban nyulik a Dunába, Zimony fekszik előttünk, kanyargós, köves utcaival. Megtekintjük a várost, melynek horvát feliratai, utca nevei kellemetlen benyomást gyakorolnak az alföldi magyarra. Megnyugtatólag hat reánk a közeli hegyormon fekvő ódon várromnak — mely hajdan a Hunyadiak félske volt — udvarán pompázó Milleniumi emlék. Nagy-szerűen veszi ki magát a pavillonszerű magas, csinos építmény ormán lebegő ősi turul madár, amint kiter-jesztett fekete szárnyaival, karmai közé szorított pallossal átnez a mult dicső csatáinak színhelyére, Nándorfehérvár (Belgrád) ormaira. Körötte kavicsos, kanyargó sétányok vezetnek, sűrűn elhelyezett padokkal, melyek mindeniké-ről festői kilátás nyílik az alatt kanyargó Dunára, a beléje ömlő sebes Szávára, a környező hegyekre, a ma-gaslaton épült szeb királyi palotára. Oly jól el lehetne itt ábrándozni a mult dicsőségéről, hisz a képzelet el-háritja a századok rétegeit és benépesíti, újra felépíti a várromokat, hősöket varázsol a mohos falakra. Szinte hallod a kürt harsogását, a mén nyerítését, a kard csör-renését; szinte látom a vár kapujából a daliákat elő-törni, érzem a lelkesedést, mely kebleiket hevíté, érzem idegeidben az erőt, a bátorságot, mely nem a kor sajátja.

(Folyt. köv.)

Közgazdaság.

A barackfák trágyázása.

Alig van értékesebb, biztosabb és jobban értékesíthető gyümölcs az őszi baracknál, s ez az oka, hogy ez a gyümölcs hova-tovább tért hódít, hogy a természetével mindig többen és többen foglalkoznak. Nem lesz tehát érdektelen, ha ne-versey-i kísérleti állomás trágyázási kísérleteinek eredményét — melyeket tíz éven keresztül gyűjtött — a következőkben röviden ismertetünk.

1. Az istállótrágya a barackfának gyors és erőteljes növekedését idézi elő, a termésre is fokozólag hat, de a gyümölcs érését késlelteti, a mi magában véve is igen nagy baj, mert a gyü-mölcs annál értékesebb, mennél korábban kerül piacra. Érett istállótrágyának vagy komposztnak használata különösen az iltetésnél helyénvaló. A tulságos erős és gyakori trágyázás azonban ár-talmas, mert buja hajtásokat okoz s a gyümölcs nem érik be, de a fa is betegségekkel szemben kevésbé lesz ellenálló. Emberi ürülék vagy hig trágya alkalmazása még nagyobb óvatosságot igényel.

2. A mesterséges trágyák az istállótrágyát mindenben pótolhatják s olcsóságuk, egyszerűbb kezelésük miatt annál célszerűbben alkalmazhatók. Fő előnyük abban rejlik, hogy a foszfort, nitro-

gént és káliumot egy magukban a talajnak s e fontos tápanyagok között a legmegfelelőbb arányt hozhatjuk létre.

3. A kálium különösen a fanövedéket, a gyümölcsképződést és a gyümölcs kifejlődését mozdítja elő. A kénsavas- vagy chlorkáliumból egy-egy fára évente 200—300 grm. számítható, egy H/a-ra tehát, ha azon 450 fa foglal helyet, 135—225 kg. elegendő.

A foszforsav különösen a gyümölcs érését siettet s a hajtásokat növeli. Az évi átlagos trágya szükséglet szuperfoszfátból egy-egy fára 450—900 gr. egy H/a-on 450 fára 200—400 kg.

5. A nitrogén a fa és levélképződést siettet, a gyümölcs érését azonban késlelteti. Előnyvel használható különösen káli-foszfát trágyázásnál, egyoldalú és nagyban való használata azonban ép oly hátrányos mint az erős istállótrágyázás. Évente 400 gramm csilisalétrómot lehet adni egy fának, egy H/a-ra pedig 180 kg. elegendő.

6. A kálium és foszfortrágyák játszik tehát a barackfák trágyázásánál a főszerepet s ezeket öszszel, vagy a tél folyamán kell elszórni. mélyen alátakarni. Ezen tápanyagok elősegítik a fának egészséges fejlődését s a termés mennyiségét és minőségét kedvezően befolyásolják. Nitrogén trágyával csak szükség szerint tavasszal vagy nyáron kell a fákot fölsegíteni.

A méz a csontos magu gyümölcsfáknak szintén nélkülözhetlen tápláléka s különösen a gyümölcs cukortartalmára van kedvező befolyással.

Az égetett méz maró hatása miatt káros lehet a fákra, miért is inkább szénsavas meszet pl. márgát szoktak a barackfa trágyázására használni. Kevésbé mézszegény talajon a szuperfoszfátban a talajba vitt méz már elegendő s ilyen helyt külön méztrágyázásra nincs szükség.

8. Megfelelő eredményt természetesen csak akkor lehet a trágyázással elérni, ha a talajnak szorgos megmivelése és a fák gondos ápolása azzal karöltve jár.

Felolós szerkesztő:

Dr. BALOGHY ERNŐ,

köz- és váltó-ügyvéd.

Laptulajdonos és kiadó:

BITTERMANN NÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

867. szám.

bv. 1898.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a hódásági kir. járásbírósp. 194/3. számú végzése által dr. Vujics János zombori ügyvéd javára özv. Pannity Vjenkóné szül. Kovacev Natália pivnicai lakos ellen 72 frt 34 kr tőke, ennek 1897. évi augusztus hó 19-ik napjától számítandó 5% kamatai követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 530 frtra becsült 50 mm. buza, 30 mm. zab, sertés stb. ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek az 1898. V. 316/2. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Pivnicán alperes szállásán leendő eszközésére 1898. évi november hó 24-ik napjának délutáni 2 órája határidőül kitézetik és ahhoz a veuni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legelőbbit igénynek becsáron alul is eladtnak fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ban megállapított feltételek szerint kifizetendő.

Kelt Hódásghon, 1898. évi november hó 7-én.

Váczy Janos,

kir. bir. végrehajtó

2663. szám.

kig. 1898.

Pályázati hirdetmény.

Az O-Sziva közszénel leköszönés folytán megüresedett és havi utólagos részletekben esedékes évi 400 frttal javadalmazott községi rendőrzetűi állásra ezennel pályázat birtettetik.

Felbirtatnak eunélfogva pályázni szándékozók, miszerint eddigi foglalkozásukat, életkorukat, egészségi állapotukat, erkölcsi magaviseletüket, nyelvismereteiket és a Bács-Bodrogh megyei községi rendőrség részére kiadott szervezési szabályrendelet 7. §-ban előirt képeséget igazoló okmányokkal felszerelt szabályszerű kérvényeket alulirt községi elöljáróságához folyó évi december hó 15-ig nyújták be.

A megválasztandó rendőrzetűi rubázatát sajátjából tartozik beszerezni; fegyverzet és egyéb szolgálati felszereléssel azonban a község által fog elláttatni.

Megjegyzetik, hogy a pályázóktól megkivántatik, miszerint a szerb és német nyelv — mint a községünkben divó főnyelvek — tudását igazolják.

Kelt O-Szivacon, 1898. évi november hó 14-én.

Zsupánszky Lyubó,

közs. jegyző.

3—2

Kanczler Fülöp,

biró.

Legolcsóbb bevásárlási forrás!

STEBLER ANTAL

órás és ékszerész Zomborban,

Deák Ferenc-körút (korzó) a Jakobsits-féle házban.

Dus választék svájci arany-, ezüst-, tula-, bécsi inga-, konyha-, francia wecker- és schwarzwaldi órákban.

Továbbá nagy választék ékszer, arany-, ezüst- és chinaezüst árúknban a legolcsóbb árak mellett. 2—2

Óráknál 2 évi jótállás!

Elfogadok minden e szakmába vágó javításokat. Veszek és becserelek töredék arany és ezüst árúkat a legmagasabb áron. Vidéki megrendelések pontosan és gyorsan eszközöltetnek.

Vésnöki munkákat legtisztábban eszközölöm. (Jeggyűrűbe vésés ingyen.)

Uj! Órabiztosítás! Uj!

Fali-, inga-, konyha-, ébresztő-, schwarzwaldi stb. óráknál egy évre 50 kr biztosítási díj fizetendő, mely összegért kötelezettséget vállalok egy (1) egész évre az órák javítását díjmentesen eszközölni.

10182. sz.

kig. 1898.

Pályázat.

Glozsán községben leköszönés folytán megüresedett irnoki állásra ezennel pályázatot hirdetek.

Ezen állás a községi pénztárból előleges havi részletekben kifizetendő 300 frt fizetéssel van egybekötve.

Felbirtom pályázni kívánókat, miszerint pályázati kérvényüket elméleti képzettségüket igazoló okmányaikkal felszerelve legkésőbb f. évi december 10-ig nálam annyival is inkább nyújták be, mert a később érkezők figyelembe vételni nem fognak.

Ujvidék, 1898. évi november hó 18-án.

Mezey Imre,

szolgabíró.

Irnok kerestetik.

Kerestetik egy a jegyzői hivatalban kellő gyakorlottsággal bíró egyén egy községi rendszerezett irnoki állásnak helyettesítésként való betöltésére. Fizetése évi 360 frt és a marhalvelek kezelése után 300 frt jövedelem. A meny nyiban az állást kifogástalanul betölti, megválasztatása biztosítva van. Szerb nyelv tudása megkivántatik. Okleveles egyének előnyben részesülnek. Ajánlkozók forduljanak a kiadóhivatalhoz.

3570 szám.

tkvi 1898.

Árverési hirdetmény.

A hódásági kir. járásbírósp. mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Kámán András és kisk. Kámán István végrehajtóknak Kámán János és Erzsébet végrehajtást szenvedők elleni 325 frt tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék (a hódásági kir. járásbírósp.) területén lévő, Pivnica község határában fekvő, a pivnicai 1057. sz. tjkvben A. I. 1—8. sorsz. alatt felvett 1/4-ed telekből Kámán János és Kámán Erzsébetet megillető 2/12 ed rész jutalékra az árverést 436 frt 22 krban ezennel megállapított kiküldési árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi január hó 28-ik napján délután 2 órakor Pivnica község-házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési árban alul is eladtnak fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át vagyis 43 frt 62 krt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvények 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezehez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismer vényt átszolgáltatni.

Kelt Hódásghon, 1898. évi október hó 7-én.

A hódásági kir. járásbírósp. mint telekkönyvi hatóság.

Árverési hirdetmény.

Alulirt község előjárósága közhírré teszi, hogy a község tulajdonát képező 7 darab tenyészésre nem alkalmas sertéskan folyó évi november hó 24-én délelőtt 9 órakor Bajmok község-házánál nyilvános árveresen eladtnak fognak.

Bajmokon, 1898. november hó 20-án.

Budánovits Árpád,

jegyző.

Dudás József,

biró.

Zombor. Bittermann Nándor és fia könyv- és könyvművelő.

RÁCZ GYÖRGY

Jolánföldi szőlőtelepén és kertészetében Kulán kapható:

Amerikai száraz és zöldoltvány, gyökerez amerikai vessző, direkttermő (öntermő) amerikai gyökerez és európai gyökerez vesszők; gyümölcs-, dísz- és utszéli fák; a legjobb és legellentállóbb élősvények Maclura aurentiaca (országok narancsa) és Gleditschia ezre 6 frt 50 kr és 5 frt 50 kr. Arjegyzék kívánatra beküldetik.

3—2

Manhold Kálmán.

Eladó diófa deszka.

23 drb szép száraz diófa deszka eladó Neszmirák Mátyás jegyző urnál Sztanisicson.

6705. szám.

kig. 1898.

Pályázat.

Az ujvidéki járás Uj-Futtak községében leköszönés folytán megüresült irnok-végrehajtói állásra pályázatot nyitok.

Felbirtom a pályázni szándékozókot, hogy szabályszerűen felszerelt kérvényüket ide folyó évi november hó 30-ig annál is inkább nyújták be, mert a később beérkező kérvények figyelembe vételni nem fognak.

Ez állással 300 frt évi javadalmazás van egybekötve.

A hivatalos nyelven kívül a német nyelv tudása is megkivántatik.

Ujvidék, 1898. évi november hó 16-án.

Mezey Imre,

szolgabíró.

12027. sz.

kig. 1898.

Pályázati hirdetmény.

Rác-Militics, Filipova és Karavukova községekből álló körállatorvosi állásra Rác-Militics székhelyvel pályázatot hirdetek.

Az állással évi 600 frt fizetés, szabályszerű látogatási díjak s hivatalos látogatások alkalmával díjmentes fuvar van egybekötve.

Felbirtom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, eddigi alkalmaztatásukat s minősítésüket igazoló okmányaikkal felszerelt kérvényüket hozzám 1898. évi december hó 1-ig nyújták be.

Kelt Hódásghon, 1898. évi november hó 7-én.

Tripolszky,

szolgabíró.

3—3

A zombori m. kir. pénzügyigazgatóságtól.

109721. sz.

I—1898.

Árverési hirdetmény.

A nagymélt. m. kir. pénzügyminiszteriumnak f. évi március hó 5-én kelt 18840. sz. rendelete alapján a törvényhozás utólagos jóváhagyásának feltétele mellett az államkincstár tulajdonát képező Bács-Bodrogh megye Uj-Palánka községben fekvő és az ottani 352. és 355. számú b. telekjegyzőkönyvekben felvett, alább felsorolt ingatlanok Palánkán az ottani kir. adóhivatal helyiségében folyó évi december hó 30-án délelőtt 10 órakor kezdődő nyilvános szóbeli árveréssel el fognak adtni, és pedig:

1. a volt munkafogház vagy kádárak, cseréptetőzettel szilárd falakra, 14 szobával, 274 □ öl belsősséggel 1000 frt;

2. a volt fiókfogház felszer és kamarával, 214 □ öl eperfákkal beültetett belsősséggel 600 frt;

3. a volt raktári szilárd falu, cserépfedélű két szobájú lak, egy külön pince és istálló, 169 □ öl belsősséggel 400 frt kikiáltási árban, esetleg ha az egyes részletekre elfogadható ígéretek vagy ajánlatok nem tétetnének, a most felsorolt 1-ső, 2-ik és 3-ik részletek együttesen 2000 frt kikiáltási árban.

Árverezni kívánók a kikiáltási ár 10%-át bánatpénzzel az árverés kezdetével a kiküldött pénzügyi tisztviselő kezébe készpénzben vagy állampapírokban letenni tartoznak.

Írásbeli zárt ajánlatok 1 korona bélyeggel, a kikiáltási ár 10%-át tevő készpénz avagy értékpapír csatolásával, valamint azon záradékkal ellátva, hogy ajánlattevő az árverési feltételeket ismeri s magát azoknak aláveti, folyó évi december hó 25-ig alulirt kir. pénzügyigazgatóságnál, azontul pedig csak az árverés napján reggeli 8 órától 10-ig az árverésre kiküldött tisztviselő kezébe Palánkán a kir. adóhivatalnál adhatók be.

Elkészve beadott és utóajánlatok figyelembe nem vétetnek.

A részletes árverési feltételek alulirt kir. pénzügyigazgatóságnál földszint az irodavezető szobájában, valamint Palánkán az ottani kir. adóhivatalnál a rendes hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Zombor, 1898. évi november hó 13-án.

K o v á c s,

kir. pénzügyigazgató h.

3—2